

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o petycyi komitetu budowy Internatu dla kandydatów seminarjum nauczycielskiego w Tarnopolu w przedmiocie udzielenia subwencji z funduszu krajowego na cele budowy tegoż Internatu.

W y s o k i S e j m i e !

Na posiedzeniu z dnia 5. lutego 1896 powziął Wysoki Sejm następującą uchwałę:

„Petycyę L. s. 751. komitetu dla budowy internatu w Tarnopolu o subwencyę 5000 zł. przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania w porozumieniu z c. k. Radą szkolną krajową“.

Stosownie do tego polecenia zażądał Wydział krajowy opinii od c. k. Rady szkolnej krajowej co do powyższej petycyi i na podstawie opinii tejże Rady szkolnej krajowej przedkłada Wydział krajowy Wysokiemu Sejmowi następujące sprawozdanie:

W celu wybudowania internatu dla kandydatów seminarjum nauczycielskiego w Tarnopolu zawiązał się komitet z najpoważniejszych osobistości miasta Tarnopola pod przewodnictwem c. k. Starosty. Na cele budowy tego zakładu uzyskał Komitet od Rady powiatowej tarnopolskiej subwencyę 1.350 zł., a od Rady miejskiej tarnopolskiej subwencyę 1.500 zł. płatną w trzech ratach po 500 zł. w latach 1895, 1896 i 1897, tak że obecnie rozporządza na ten cel funduszem około 3.000 zł.

Komitet zamierza przystąpić do budowy takiego zakładu, w którymby około 50 kandydatów mogło znaleźć stałe umieszczenie t. j. mieszkanie i wikt za opłatą z kwot, które kandydaci pobierają tytułem stypendyów; nadto intencją jest Komitetu, aby i inni kandydaci pod dozorem prefekta, mieszkającego w Zakładzie w urzędzonej na ten cel sali mogli się zbierać na wspólne zebrania naukowe i t. d. ewentualnie uczęszczać też do wspólnego stołu prowadzonego w internacie, przez co zapobieże się uczęszczaniu kandydatów do lokalów nieodpowiednich i podda się ich kontroli oraz moralnemu wpływowi tego zakładu.

Koszta tak urządzonego Zakładu wraz z zakupnem placu, mają wynieść 12—15.000 zł. Komitet gotów jest przystąpić zaraz do budowy, jeśli uzyska subwencyę krajową 3—4.000 zł., gdyż po wystawieniu budynku zakładowego otrzyma z tarnopolskiej Kasy oszczędności pożyczkę 5.000 zł. a niedostającą kwotę 2—3.000 zł. spodziewa się pokryć ze źródeł prywatnych i datków sąsiednich reprezentacyj powiatowych.

C. k. Rada szkolna krajowa w odezwie swej z dnia 12. lipca 1896 L. 10837 oświadcza, że założenie w Tarnopolu internatu, w którymby młodzież znalazła odpowiednią opiekę, była chroniona od szkodliwych wpływów, uważa za nader pożądane i dodaje, że Komitet zajmujący się założeniem internatu daje wszelką gwarancyę,

że internat w ogóle do skutku przyjdzie i tak będzie prowadzony, by na poparcie kraju zasługiwał.

Wydział krajowy ze swej strony popiera oświadczenie c. k. Rady szkolnej krajowej i na podstawie powyższego sprawozdania wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Komitetowi budowy Internatu dla kandydatów Seminarjum nauczycielskiego w Tarnopolu przyznaje Sejm na budowę Internatu nauczycielskiego w Tarnopolu subwencję w kwocie 3.000 zł. płatną w trzech latach po 1.000 zł. rocznie. Na ten cel wstawia się do budżetu funduszu krajowego na rok 1897 w Rubr. VII. wydatków kwotę 1.000 zł. jako pierwszą ratę z przyznanych 3.000 zł.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.**

We Lwowie dnia 11. sierpnia 1896.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Tadeusz Romanowicz w. r.

Członek Wydziału kraj.